

[Hans Hedtoft.]

Aksel Larsen i Spidsen udtalt. Hvis det ærede Medlem ønsker det, kan han faa et ordret Citat ... (*Aksel Larsen: Ja Tak!*)... fra Danmarks kommunistiske Partis Hovedorgan, hvor det ærede Medlem siger, at han betragter det som en Selvfølge eller sikkert tror, at der ved Folketingsvalget kommer et kommunistisk-socialdemokratisk Flertal, hvad han senere bakkede ud af, idet han forklarede, at det man ønskede, var en Venstrefrontregering, en Samlingsregering af det, man kaldte de progressive demokratiske Kræfter. Hvor de findes, ved jeg ikke, men jeg haaber, det ærede Medlem vil indrømme, at det var en værre Luftballon, han pustede op for mig ved sidste Valg, og at den intet havde med Virkeligheden at gøre. Den Rolle, det ærede Medlem og hans Parti har spillet, har været en trist Rolle i den Forstand, at de ved deres Spaltning af Socialdemokratiet har hindret Dannelsen af en Arbejderregering paa et klart demokratisk, socialdemokratisk Grundlag. Det er i Overensstemmelse med 25 Aars traditionsrigt Arbejde fra det ærede Medlems Side. Nu skal han ud i en Landstingsvalgkampagne, hvor han bl. a. paa Fyn og i Nordjylland er dødsenssikker paa, at hver eneste kommunistisk Stemme, der afgives, forbliver resultatløs. Det er bombesikkert, at der hverken bliver valgt kommunistiske Landstingsmænd paa Fyn eller i Nordjylland, men han vil gaa ud i Valgkampen med den Frimodighed, der er ham egen, udnyttende Enhedsfrasen, som han har gjort det tidligere. Skal det Spaltningsarbejde, der er hans Job, fortsættes? Det er min sikre Tro, som det er mit Haab, at danske Arbejdere ved det sidst afholdte Valg har lært tilstrækkeligt og ikke gentager den Dumhed, den Fejltagelse, der skete fra Arbejdernes og Smaa-kaarsfolkenes Side dengang.

Om vor Linie som Opposition er det jo moderne at fortælle i Modstanderpressen — i hvert Fald var det det en Overgang —, at vi ikke vilde bestille noget; vi var i Karikaturtegningerne dem, der dovne og dvaske sad henne i et Hjørne og suttede paa Piben, medens Statsministeren og Jørgen Jørgensen og Christmas Møller i deres Ansigts Sved gjorde det parlamentarisk nødvendige Arbejde. Det er ogsaa Omkvædet i alle Stifts-, Amts- og Folketidender i Dagens politiske Agitation, at Socialdemokratiet er blevet fornærmet og holder sig udenfor. Hele denne Agitation er — ja, Vrøvl maa man ikke sige, men den er urimelig og urigtig og har intet med Virkeligheden at gøre.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister har rammet en stor Pæl igennem denne Usandhed i Venstres Presse i en Tale i Silkeborg, hvor han sagde, at Socialdemokratiet havde stemt for 90 pCt. af Lovforslagene. Det var passende, om Venstrepressen vilde meddele dette og fortælle, at det var noget Sludder, den havde fortalt det sidste halve Aar, og begge Dele kan ikke være rigtige. Arbejds- og Socialministeren har Ret, jeg har lavet en Statistik fra Samlingen 1945—46. Der blev gennemført 178 Lovforslag. Vi har stemt imod 3 og undladt at stemme over 8. Vor Stilling som parlamentarisk Opposition har været — det tør jeg trygt sige — mindst lige saa ansvarsbetonet som den Holdning, Venstre indtog, medens det var Opposition. Vi har paa intet Omraade unddraget os det, der var en ansvarlig parlamentarisk Oppositions Opgave, Pligt eller Rettighed, og vi har forsøgt at holde en Linie i Oppositionen. Den har været skarp, og det har været nødvendigt over for den nuværende Regering, men den har været saglig, vi har medvirket sagligt til alle de Lovforslag, der er gennemført, og som vi efter vor bedste Overbevisning kunde medvirke til. Vi har paa Omraader, hvor vi fandt det fornødent, fremført vore egne Forslag. Vi har stillet selvstændige Forslag om Aldersrenten, om Rabatkortene, om Ophævelse af Cirkulæret om offentlige Arbejder, om Lærings Dyrtdstillæg, om Boligspørgsmaal, og vi har givet Udtryk for vor principielle Linie i en Række Ændringsforslag ved vigtige Loves Behandling, det gælder Eengangsskatten, det gælder Reguleringskontoen for nylig, det gælder Prisloven, det gælder Byggeriet, det gælder Vareforsyningsloven, og det gælder Arbejdsløshedslovgivningen. Vi har paa alle disse Omraader ført en Linie, vi ikke har nogen Anledning til at slaa Blikket ned for.

Jeg vil gerne slutte disse politiske Bemærkninger med at sige, at jeg tror og haaber, at den siddende Regering er en Eengangsregering — en Eengangsregering. Det er første Gang siden 1929, at vi i Danmark har prøvet en Regering under Venstres Ledelse. Gennem 16 Maaneder har den nu haft Lejlighed til at vise, hvad den kan. Og hvordan har den nu forvaltet sit Pund? Har den skaret denne Sals antisocialistiske Flertal omkring sig i begejstret Enighed? Er den dristig og modig gaet i Gang med den Genopbygningsopgave, som foreligger for enhver dansk Regering? Har Venstregeringen brudt nye Veje? Har den ført en fremadrettet, en positiv og en konstruktiv Politik? Har den fundet nye Baner paa alle de Om-